

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.566 van 1 oktober 1997
in de zaak A. 70.180/X-6806.**

In zake : 1. Patrick BLONDEEL,
2. Tony GRILLET,
3. Hugo HEINKENS,
4. Christian PATTYN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten A. GITS en D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Koning Leopold I-straat 19

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15,
2. de stad KORTRIJK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Beverlaai 10.

tussenkomen de partij :

de Katholieke Universiteit Leuven,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te 8200 BRUGGE -
SINT-ANDRIES,
Burggraaf de Nieulantlaan 14.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick BLONDEEL, Tony GRILLET, Hugo HEINKENS en Christian PATTYN op 2 augustus 1996 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het in het Belgisch Staatsblad van 7 augustus 1996 bekendgemaakte besluit van 20 mei 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende goedkeuring van het bijgaand plan nr. 33/5,

"Researchpark" genaamd, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan, stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan met bijbehorende onteigeningstabel (aangegeven op één plandocument), tot gedeeltelijke wijziging van het bij koninklijk besluit van 8 maart 1966 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 33, "Kortrijk Zuid-Oost" genaamd, van de stad Kortrijk, en van het besluit van 12 januari 1996 van de gemeenteraad van de stad Kortrijk waarbij bedoeld plan wordt aanvaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij en van Advocaat A. LUST, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de Katholieke Universiteit Leuven met een verzoekschrift van 6 mei 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekers onmiddellijke geburen zijn van het gebied dat door het bestreden bijzonder plan van aanleg wordt beheerst; dat zij een eerste middel aanvoeren dat luidt als volgt :

"Eerste middel : Het wijzigingsplan 'Researchpark' steunt op een Gewestplanwijziging, genomen in strijd met artikel 3 par. 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State - Toepassing van artikel 159 Grondwet - schending van artikel 16 Stedebouwwet en van het Gewestplan Kortrijk

1. Het wijzigingsplan 'Researchpark' steunt op het gewijzigde gewestplan Kortrijk en meer in het bijzonder op het Besluit van de Vlaamse regering d.d. 14 december 1994 houdende vaststelling van een gedeelte van het Gewestplan Kortrijk op het grondgebied van de gemeenten Anzegem, Harelbeke,

Kortrijk, Menen, Spiere-Helkijn, Waregem, Wevelgem en Zwevegem.

In de tweede bestreden beslissing wordt trouwens expliciet gerefereerd naar het Besluit van 14 december 1994.

2. Welnu, het is door het Besluit van 14 december 1994 dat een aanvullend stedenbouwkundig voorschrift wordt toegevoegd in het Gewestplan Kortrijk, met name dat van 'Wetenschapspark' (artikel 7), zonder dat dit bestemmingsvoorschrift voorkomt in de bepalingen van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de Ontwerp-Gewestplannen en Gewestplannen.

(...)

Het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift 'Wetenschapspark', zoals het wordt vastgesteld met besluit van 14 december 1994, heeft, zoals alle voorschriften van de plannen van aanleg, krachtens artikel 2, par. 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw, verordenende kracht. Het besluit van de Vlaamse regering dat hieraan bindende kracht verleent, moet, krachtens artikel 3 par. 1 van de gecoördineerde wetten van de Raad van State, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, dienvolgens aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State worden onderworpen.

In casu is aan deze pleegvorm niet voldaan. De loutere verwijzing naar de 'dringende noodzakelijkheid' kan niet volstaan om het ontwerp van besluit niet aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State te onderwerpen. Immers is de ingeroepen 'dringende noodzakelijkheid' niet met bijzondere redenen omkleed.

4. Aldus is het aangevochten wijzigingsplan 'Researchpark' gegrond op een onwettig gewijzigd gewestplan en daarom ook zelf door een onwettigheid aangetast.

(...)"

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat het aanvullend voorschrift "wetenschapspark" beperkt is "tot enkele percelen die het voorwerp van de wijziging uitmaken (en) een individuele situatie (betreft) en geen algemene draagwijdte (heeft) (en in geen geval kan) beschouwd worden als een fundamentele afwijking van de bepalingen van voormeld K.B. d.d. 28.12.1972 (en dat) de dringende noodzakelijkheid (...) een afwijking van de adviesverplichting rechtvaardigde";

Overwegende dat de tweede verwerende partij die stelling bijvalt;

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt :

"(...)

Besluiten van de Vlaamse Regering die niets anders doen dan op de gewestplannen specifieke zones te voorzien voor wetenschaps- of researchpark, als mogelijk gemaakt door de besluiten van 19 mei 1993 houdende de erkenning, het beheer en de subsidiëring van bedrijfsterreinen van lokaal of regionaal belang, en met een specifiek statuut, en de industriële centra en gebouwen en 6 juli 1994 houdende de erkenning, het beheer en de subsidiëring van de researchparken en incubatie- en innovatiecentra hoeven mitsdien niet nog eens voor advies te worden voorgelegd, noch dient de niet-voorlegging voor advies met redenen omkleed te zijn, vermits voor de basisbesluiten aan die formaliteit werd voldaan. In elk geval hebben de verzoekende partijen het eventueel niet voldoen van de basisbesluiten aan die formaliteit, of het niet wettelijk voldoen eraan, niet als afzonderlijk middel aangevoerd, wat zij thans niet meer op ontvankelijke wijze zouden kunnen doen.

Dat het besluit van 14 december 1972 (lees 1994) verwijst naar 'de dringende noodzakelijkheid' is mitsdien terzake rehtens niet dienend, althans voor zover het ter hoogte van de campus KULAK in een wetenschapspark voorziet, nu zulk bestemmingsgebied in het aldan geldend positief recht geenszins nog een nieuw en ongekend bestemmingsgebied was.

(...)"

Overwegende dat het koninklijk besluit van 4 november 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Kortrijk, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1994, het gebied begrepen binnen de grenzen van het thans bestreden bijzonder plan van aanleg opneemt in "wetenschapspark" en volgend aanvullend voorschrift voor bedoeld gebied toepasselijk maakt :

"Een wetenschapspark is bestemd voor de vestiging van innoverende bedrijven en laboratoria en de ermee samenhangende kantoren en diensten, waarvan de belangrijkste component van de activiteit op funda-

menteel en/of toegepast onderzoek is afgestemd in samenwerking met universiteiten en/of hogescholen.

Bij de inrichting van het gebied zal ten eerste rekening worden gehouden met de natuurlijke en landschappelijke kwaliteiten van het terrein en de onmiddellijke omgeving. Het parkkarakter, de aard van de activiteiten, de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, de breedte en de wijze van aanleg van de omringende bufferzone, enz... worden vastgelegd in een ruimtelijk uitvoeringsplan voordat het gebied kan worden ontwikkeld";

dat het ten deze bestreden bijzonder plan bedoeld wetenschapspark verdeelt in een zone 1 en een zone 2 bestemd voor researchgebouwen, respectievelijk innovatie- en incubatiecentrum, en in een zone 3 voor kantoren, diensten en wonen en voor het overige in zones voor parkaanleg, bufferzone en tuinen;

Overwegende dat niet betwist wordt dat het aangevochten bijzonder plan van aanleg verwijst naar en toepassing maakt van het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1994 houdende vaststelling van een gedeelte van het Gewestplan Kortrijk op het grondgebied van de gemeenten Anzegem, Harelbeke, Kortrijk, Menen, Spiere-Helkijn, Waregem, Wevelgem en Zwevegem en dat het beredeneerd advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State over bedoeld besluit niet werd ingewonnen; dat evenmin wordt betwist dat de hoogdringendheid, zo zij al werd ingeroepen, in de aanhef van bedoeld besluit niet met bijzondere redenen is omkleed;

Overwegende dat het aangehaald aanvullend stedenbouwkundig voorschrift, zoals alle voorschriften van de plannen van aanleg, krachtens artikel 2, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, verordenende kracht bezit; dat het besluit van de Vlaamse regering, dat hieraan bindende kracht verleent, krachtens artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, dienvolgens aan het met

redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State dient te worden onderworpen; dat in de huidige stand van de rechtspleging niet blijkt dat deze pleegvorm werd nageleefd; dat, in tegenstelling tot hetgeen de tussenkomen de partij betoogt, de verwijzing naar bedoeld betemmingsvoorschrift in besluiten houdende de subsidiëring of de erkenning van researchcentra, die dan wel met inachtneming van voormeld artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zouden zijn vastgesteld, niet dienend is, al was het maar omdat in dat soort besluiten het bestemmingsvoorschrift zelf geen onderwerp is van het beredeneerd advies; dat het middel een ernstig middel is dat de vernietiging van het bestreden aanlegplan kan verantwoorden;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partijen voldoende concrete gegevens aanvoeren die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hun een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat het argument van de verwerende partijen dat de door de verzoekende partijen ingeroepen hinder niet ernstig is omdat een bufferstrook is bepaald, niet overtuigt; dat de hierboven beschreven aanleg van een gebied van meer dan 8 ha palend aan hun woonsten onmiskenbaar een als zeer nadelig aan te merken weerslag heeft op de aard en de aanleg van hun wijk; dat het nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

Overwegende dat wat het eerste bestreden besluit betreft voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de Katholieke Universiteit Leuven in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 20 mei 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende goedkeuring van het bijgaand plan nr. 33/5, "Researchpark" genaamd, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan, stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan met bijbehorende onteigeningstabel (aangegeven op één plandocument), tot gedeeltelijke wijziging van het bij koninklijk besluit van 8 maart 1966 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 33, "Kortrijk Zuid-Oost" genaamd, van de stad Kortrijk, en van het besluit van 12 januari 1996 van de gemeenteraad van de stad Kortrijk waarbij bedoeld plan wordt aanvaard.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het eerste bij artikel 2 geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op een oktober 1900 zevenennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	D. MOONS,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.